

[Veistrup.]

og som ogsaa har fundet Udtryk fra anden Side, at Forfatningsændringer skal ikke være dagligdags Begivenheder; jeg er ganske enig med den højtærede Statsminister i, at noget saadant vilde være ganske urimeligt.

Den Stilling, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hauch) indtog, finder jeg i høj Grad inkonsekvent. Det ærede Medlem begyndte med at fastslaa, at det Lovforslag, der blev fremsat i 1934—35, var et diletantisk Forslag, det var ikke gennemtænkt, det var uklart. Det forekommer mig, at dette er fuldkommen urigtigt, Fejlen var netop, at det var for klart, det sagde kort og godt: Landstinget skal afskaffes. Og netop fordi man sagde dette klart og tydeligt, saa man Lovforslaget blive bekæmpet med Voldsomhed fra anden Side. Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre i Dag, syntes, at det var en ganske udmærket Motivering, der da blev givet fra Venstres Side, han syntes næsten, man burde give Venstre en Kompliment for den Stilling, det havde taget. Det havde dog været bedre, om det var andre, der havde komplimenteret det ærede Medlem. Det ærede Medlem nævnte en Del Ting, som Landstinget havde været medvirkende til. Ja, men det havde været bedre, om det havde været os andre, der havde kunnet fremføre en Del Ting, som Landstinget har været med til, og som vi kunde glæde os over. Det ærede Medlem udtalte, at Landstinget havde ikke lagt en død Haand paa Lovgivningen. Nej, det har tværtimod været en lovlig levende Haand, den har slaaet for meget ned i den Tid, der er gaaet.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at nu var der Mulighed for at gennemføre det, man ønsker. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man vil søge at udnytte de Muligheder saa godt, som det overhovedet lader sig gøre, men hvis vi ikke naar til en Ændring af Forfatningen, tvivler jeg om, at disse Muligheder vil være af den Beskaffenhed, at man kan glæde sig over de Resultater, som fremkommer.

Jeg er forbavset over det ærede Medlems Stilling og synes, at han hele Tiden gør sig skyldig i en Inkonsekvens, thi hvordan var Forholdet i 1934—35? Det ærede Medlem begyndte sin Tale dengang med at sige: Lad det være sagt straks og uden Omsvøb, til Gennemførelse af dette Forslag skal den høje Regering ikke paaregne nogen Medvirken under nogen Form fra Venstre her i Landstinget. Jeg tænkte, den-

gang jeg hørte disse Udtalelser af det ærede Medlem og den Tale, som den ærede Ordfører for de Konservative holdt: Ja, det gaar maaske ikke saa galt, som Præsten præker, og jeg tillod mig at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han, hvis jeg vilde foreslaa Udvalgs Nedsættelse, da vilde deltage i Udvalgsarbejdet. Hertil svarede det ærede Medlem: Det Forslag, som foreligger til Behandling, og den Motivering, som er fremført i den Anledning, giver os ikke Anledning til at tro, at vi under nogen Form kan agte at gaa ind i en Realitetsforhandling. Men hvad sker saa i Dag? Nu kommer det ærede Medlem og siger: En Kommission kan vi ikke gaa med til, men hvorfor fremsætter Regeringen ikke et Forslag, der kan komme til Behandling i et Udvalg? Altsaa, for to Aar siden nægtede det ærede Medlem pure at gaa ind i en Udvalgsforhandling, men i Dag kommer han og siger til Regeringen, at var man kommet med et Forslag og gaaet til Behandling i et Udvalg, saa havde Forholdet været et ganske andet! For man maa dog forudsætte, at naar det ærede Medlem henviser til, at man skulde lade Forslaget gaa i Udvalg, saa er Meningen den, at det ærede Medlem vilde deltage i Udvalgsarbejdet; det modsatte vilde jo være fuldkommen urimeligt.

Naar det ærede Medlem saa sagde, at han vilde stemme imod dette Forslag, synes jeg, at det ærede Medlem ogsaa her gør sig skyldig i en Inkonsekvens, thi med hvilken Motivering erklærer han, at man vil deltage i et Udvalgsarbejde, men derimod ikke vil have denne Kommission, som netop skal behandle de Spørgsmaal, der ogsaa skulde behandles i et Udvalg?

Jeg ser da ikke rettere, end at det er forstandigt, at vi, saaledes som den højtærede Statsminister har foreslaaet, gaar til Behandling af hele dette Spørgsmaal i en Kommission, thi jeg er, som jeg begyndte med at sige i Tilslutning til den højtærede Statsminister, ganske enig i, at en Grundlovsændring, en Forfatningsændring er noget, som vi ikke gaar til hver Dag, og at det vilde være heldigt, om vi kunde naa dertil, at en Ændring kunde gennemføres med saa mange Stemmer i Rigsdagen, som det overhovedet er muligt at samle. Jeg skal derfor for mit Vedkommende, idet jeg helt skal afholde mig fra at komme ind paa Betragtninger over den nuværende Grundlovs Bestemmelser eller de Bestemmelser, som der kunde blive Tale om at gennemføre i Kraft af den Kommissionsbetænkning, der vil komme til at